

предметъ е принадлежность или стяжаніе на другъ предметъ, или на вопросъ чій? чіа? чій? на примѣръ: кнѣга (чіа)? Петрѣ; скнѣзъ (чій?) Івѣнна. свѣтъ (чій?) сѣнца.

Тука родителный-а притежателянъ може да ся обрати въ прилагателно име согласововано въ родъ число и падежъ со притяжаемо-то име: Кнѣга Петрѣва, скнѣзъ Івѣнновъ. Свѣтъ сѣнцевъ. Такво превращеніе много е свойственно на Славянскій-а языкъ.

Притежательный-а родителенъ не може да ся обрати въ прилагателно притежатель-но, ако има при себе прилагателно или друго существително опредѣлительно. На прим. Человѣкъъ высѣкагѣ ѹмѣ, скнѣзъ богѣтагѣ Ѡтца, ѹченѣкъ дѣбрагѣ нрава, слава Бѣга вѣшнагѣ.

2. Родителный прѣмать и тѣи имена, кои на мѣсто притяжательны ся употребявать, но собственно они не ся таквы, и по добръ могатъ да ся наречеть опредѣлительны, както: гѣрдѣсть ѹмѣ, мѣлѣсть царѣ, зѣпадъ сѣнца, высѣта гѣръ, ширѣта землѣ, сѣдѣлѣ вдовѣцѣ, Ѡтѣцѣ нѣцихѣ.

Отъ мѣстоименія-та личны първо-то и